

Forfatter: Aakjær, Jeppe

Titel: Udrag fra VREDENS BØRN

Citation: Aakjær, Jeppe: "Bondens Søn ; Vadmelsfolk ; Vredens Børn. - 1919", i Aakjær, Jeppe: *Bondens Søn ; Vadmelsfolk ; Vredens Børn. - 1919*, Gyldendal, 1918-19, s. 626.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-aakjaer06val-shoot-idm140079181775888/facsimile.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Bondens Søn ; Vadmelsfolk ; Vredens Børn. - 1919

laadne Favn og atter lægge hende op til sit blødende Hjærte. Havde han ikke gjort Synd ved at sønderrive hendes Billede. Hvor var Stumperne?

Han krøb omkring i Græsset, saa Duggen slog igjennem hans Bukseknæer, mens han omhyggeligt piller op hver Las af Portrættet og føjed det sammen i sin hule Hånd. Han drejed Billedet ind i Maanelyset og stirred grædende paa dets søndrede Dele. Herregud, en Rift havde spoleret begge Øjnene!

Hans stærke Sindsoprør gjorde ham omsider tung og søvnlig, og før han vidste et Ord deraf, faldt han hen.

Da han atter vaagned, var det langt over Midnat. Maanen havde sprængt sin Gælder og var kommet et stort Stykke om paa Vesthimlen. Stjernerne stod blege og blamred med deres kolde Lys. Per gussed sig i sin tynde Arbejdsdragt, fandt sin Hue i Høet og drev igjen hjemad mod Gaarden.

Han følte i sin Lomme efter Piben; den var der ikke; skulde han da ha ladet den ligge i Høstakken? Nej, nu kom han i Tanker om, at han vistnok ved Nadvergrøden havde sat den fra sig i Bænkrognen inde i Gaardens Folkestue; det var da bedst han gik ind og saa efter, for at ikke andre skulde tilegne sig den. Han rev en Tændstik og traadte over Tærsklen ind i det store aabne Rum; en halv Snes Røtter rullede hovedkuls hen over de gængende Gulvbrædder og forsvandt i Hjørnehullerne som Kugler paa et Billard; Per fandt en Profit med en Ende Lys paa, som han tændte; Lyset kasted et grimset Skjær op over Væggene, der var mørke og klæbrige af Sveddunst og simpel Mados. Som Per bevæged sig hen ad Gulvet slæbte Lysstrimen rykvis ned over det mægtige graa Egebord, hvor der ikke var en Kvadrattomme, som ikke stod fuld af uterlige Tegninger og Ord, gravet ind med Tolleknive i ledige Stunder.

Per havde nu fundet Piben og havde allerede spidset Munden for at slukke Praasen paa Profiten, da han hørte usikre Træskotrad.

„God Awten! — Nu er det dig, Pejrl a var alrød, te det var Tyve,“ led en langsomt snøvlede Stemme nu i Gangdøren. Det var en af Gaardens Røgtiere, som gik under Navnet „æ Kyvling“.